

La phrase suivante est grammaticalement intéressante : « *Hij verdr**o**nk jammerlijk* » (« *Il se noya malheureusement* »).

On y découvre la forme verbale « **VERDR**O**NK** », O.V.T. (ou prétérit) provenant de l'infinitif « **VERDR**I**NKEN** », lui-même construit sur « **DR**I**NKEN** », qui fait l'objet des « **temps primitifs** » des verbes dits « forts » et qui, comme presque tous les verbes en « **I** », donne une voyelle « **O** » pour les temps du passé. Pour complément d'informations, consultez par exemple notre tableau des « **temps primitifs** » sur ce même site, où les couleurs aident à mieux comprendre trois grandes catégories de verbes irréguliers au passé :

<https://www.idesetautres.be/?p=ndls&mod=grammatica&smod=tp&ssmod=ecrit>

© 2020, Bernard GOORDEN, voor de grammatica. **Autres exemples** à <https://www.idesetautres.be/?p=ndls&mod=vandersteen>

Mudfinger is een Engelse oplichter en dief. Hij werd aan onze kust gesignaleerd en ijverig opgespoord. Gandarmen deden een inval in een hotel te Knocke...

...maar Mudfinger kon ontsnappen en vluchtte naar het Zoute. In de duinen opgejaagd door de gendarmen trachtte hij tijdens een storm met een sloep te ontkomen, maar verdronk jammerlijk.

De volgende dag vonden strandjutters zijn aangespoeld lijk en begroeven hem in de duinen. Dit is zowat een week geleden maar sedertdien spookt zijn geest elke nacht op het strand of in de duinen.

De strandjutters werden verhoord en de gendarmen maakte een rapport. Je kunt het graf van Mudfinger zien even voorbij de golfbreker!

LATER.

Dus toch... Wie profiteert van zijn dood om voor wapperend spook te spelen?

Bah! Een lijst van stroopers en strandjutters om nieuwsgierigen op afstand te houden, Robert! Wandelen we even tot in Knocke?